

РЕШЕНИЕ

№ 4398

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11210** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по подадена жалба от Д. Л. Н. - инспектор, разузнавач VI степен /социална дейност и възпитателна работа/ в затвора в [населено място], чрез пълномощника си адв. Ю., срещу Заповед № ЧР-03-80/16.11.2022 г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното й правоотношение с ответника, за нарушение на служебната дисциплина, по чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 ЗМВР – злоупотреба с власт и доверие и деяния, несъвместими с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон. Посочва, че посочените в заповедта разпоредби, представляващи основание за налагане на наказанието са по ЗМВР, а жалбоподателката е служител на Министерство на правосъдието, а не на министерство на вътрешните работи. В заповедта липсва правна норма, която да препраща към ЗМВР и към компетентността на министъра на правосъдието. Счита, че това представлява съществен порок, водещ до нищожност на заповедта. Също така липсата на правна норма пък представлява съществено нарушение, което препятства жалбоподателя да организира защита си, а съда е поставен в невъзможност да

обсъжда правното основание за наложеното наказание. В заповедта са посочени няколко отделни нарушения, но не е посочено с кое конкретно действие от множеството, вменени на жалбоподателя със заповедта, кое конкретно нарушение се твърди да е осъществено. Счита за съществено вътрешно противоречие в заповедта посочването на чл. 16, чл. 21, чл. 42, т. 2, 3 и 4, чл. 10 и чл. 11 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГД Охрана и ГД ИН към министъра на правосъдието, които пък липсват при посочване на правните основания за нейното постановяване. Твърди, че ѝ е нарушено правото на защита в дисциплинарното производство, тъй като не ѝ е предоставена възможност да се запознае с материалите по преписката. Единствено е канена да дава неколккратно писмени обяснения, без обаче да се е запознала с преписката и без такава възможност да ѝ е предоставяна. Предоставена ѝ е единствено обобщена справка, без материалите по преписката, каквото е изискването на чл. 207, ал. 7 от ЗМВР. Твърди се нарушение и на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР относно определяне вида и размера на наказанието. Счита, че вмененото със заповедта поведение на жалбоподателя, квалифицирано като тежко нарушение на етичните правила и норми, всъщност касае нейни основни човешки права, които не биха могли да бъдат ограничавани, нито пък упражняването им би могло да съставлява нарушение на етичните правила и норми, и да бъде причина за дисциплинарното ѝ отстраняване от длъжност. Нарушено е правото ѝ на личен и семеен живот, и правото на зачитане на кореспонденция по смисъла на чл. 8, § 1 от ЕКЗПЧ. Моли за обявяване на процесната заповед за нищожна, алтернативно за нейната отмяна. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Ю.. Моли да се уважи жалбата и да се отмени заповедта. Твърди, че свидетелят, който е разпитан е дал общи, неконкретизирани и противоречащи показания за отношенията си с доверителката ми по време на изпълнение на служебните ѝ задължения. Инспектор социална дейност е лицето, натоварено с прекия контакт с лишения от свобода, чиито служебни задължения включват да комуникира с тях ежедневно, да откриват проблемните зони и да ги преодоляват. Една от основните цели е поправянето на лишените от свобода. Обстоятелството, че свидетелят се е почувствал по-специален от това нейно отношение счита, че не следва да бъде кредитирано като достоверен източник на информация с оглед обстоятелството, че свидетелят не може да се счита за достоверен по отношение на своите твърдения с оглед многократните му осъждания. Навежда доводи, че от останалите събрани по преписката доказателства не се установяват хронологично и обстоятелствено изложените в оспорената заповед твърдения и дали има основания административно-наказващия орган да наложи най-тежкото дисциплинарно наказание. Моли за присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответният орган – министърът на правосъдието, в съдебно заседание, представляван от юрк. Д., изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят същата да бъде отхвърлена. Навежда твърдения, че от събраните доказателства се доказва нарушението на служебната дисциплина на служителката, която е допуснала лични и интимни взаимоотношения с лишения от свобода, което уронва престижа на службата. Излага доводи, че индивидуалният административен акт е издаден от компетентен орган, не противоречи на материално-правните разпоредби, поради което се явяват неоснователни твърденията в жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Моли да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че със заповед № ЧР-05-160/26.05.2017 г. на министъра на правосъдието, Д. Н. е назначена на длъжност „Инспектор VII-ма степен (социална дейност и възпитателна работа)“ в затвора [населено място], I-ва категория. Към датата на издаване на оспорената заповед, жалбоподателката е заемала по силата на заповед № Л-1811/04.05.2022 г. длъжността „Инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа)“ в затвора [населено място], I-ва категория. От кадрова справка е видно, че не е наказвана, а поставената и оценка на служебната дейност за периода 01.01.2022 г. – 31.05.2022 г. е „б“.

Производството пред министъра на правосъдието е започнало по повод Докладна записка /ДЗ/ № рег. № 4526/09.09.2022 г. до главния директор на ГД ИН, изготвена от инсп. Д. Г. – инспектор V-та степен „Вътрешна сигурност“ при затвора [населено място] към ГД ИН, по повод проведена беседа с лишен от свобода Е. Й., във връзка с намерени вещи и предмети на 01.09.2022 г. и 05.09.2022 г. на територията на Затвора С.. В докладната е отразено, че от проведената беседа с лишения от свобода е установено, че той е имал дългосрочна комуникация с Д. Н. във Facebook, писма, както и лични срещи извън затвора. Към докладната са приложени сведения от лишения от свобода Е. Й. от 05.09.2022 г. и 08.09.2022 г., писма и комуникация между Й. и Н., чрез “М.” на електронен носител.

На 12.09.2022 г., по повод изнесените факти и обстоятелства в ДЗ № рег. № 4526/09.09.2022 г., е изготвено от главния директор на ГДИН Предложение с рег. № 10060/12.09.2022 г. до министъра на правосъдието за образуване на дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина срещу Д. Л. Н., „Инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа)“ в затвора [населено място], I-ва категория.

Въз основа на ДЗ № рег. № 4526/09.09.2022 г., на 13.09.2022 г. е издадена заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г., от министъра на правосъдието, с която на основание чл. 207, ал. 1, т. 1, ал. 2 и ал. 12, чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, е наредено да се образува дисциплинарно производство срещу Д. Л. Н. - инспектор, разузнавач VI степен /социална дейност и възпитателна работа/ в затвора в [населено място], определен е дисциплинарно-разследващ орган /Д./, Н. е временно отстранена от длъжността за срок от два месеца и е разпоредено да ѝ бъдат иззети служебната карта, личният знак и служебното оръжие, считано от датата на запознаване със заповедта. Със същата заповед е определен срок за приключване на дисциплинарното производство – 4 месеца.

Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е връчена на Д. Н. на 13.09.2022 г.

Съставен е и протокол за доброволно предаване от 13.09.2022 г., видно от който Н. е предала на комисията, извършваща проверката, служебната си карта.

На 13.09.2022 г., назначената със заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г. комисия е провела среща с Н., обективизирана в протокол № 4581/19.09.2022 г., на която са разяснени

процедурите и правата на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице. В протокола е посочено, че след като председателя на комисията е изчел заповедта, служителят не е пожелал да каже нищо по случая. Предоставена ѝ е възможност за депозиране на писмени обяснения, но е заявила, че ще се възползва от правото си на по-късен етап.

В протокол рег. № 10770/03.10.2022 г., изготвен от служители в ГД ИН е отразено, че в периода 13.09.2022 г. до 11 ч. на 03.10.2022 г., възражения или обяснения от Д. Н. по повод образуваното дисциплинарно производство със заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г., не са постъпвали.

В обяснения вх. № 16349/05.10.2022 г. до председателя на комисията, началник сектор на „Социална дейност и възпитателна работа“ гл. инсп. Г. – пряк ръководител на жалбоподателката, е посочила, че няма данни за упражнен психически или физически тормоз спрямо Н..

С обяснения рег. № 11359/17.10.2022 г., инсп. Т. – психолог в сектор „Психологическа лаборатория“ е уведомила председателя на комисията, че е имала наблюдения за проява на физическо привличане от страна на лишения от свобода Е. Й. към ИСДВР Д. Н., за което той се е опитвал да ѝ сподели, но категорично е насочвала разговора към нещо друго и е затвърждавала пред него, че в нейно присъствие не позволява и не толерира да се изказва мнение за колега. Лишеният от свобода си е позволявал да демонстрира пред нея борбена защита на нейните професионални компетенции и достойнства. Случвало се е лицето Е. Й. да се опита да предаде молба/писмо чрез нея, адресирано до НСНОД, което е свързано с негови претенции по отношение на НОС във връзка с друг лишен от свобода, който той протектирал и за когото полагал грижи в ежедневието. При лицето Е. Й. се е наблюдавала позитивна линия на поведение, която е проследена във времето назад, от момента в който е започнала да работи с него.

С протокол, рег. № 11425/18.10.2022 г., служители в ГД ИН са констатирани, че в периода 13.09.2022 г. до 15.35 ч. на 18.10.2022 г., не са постъпвали възражения или обяснения от Д. Н. по повод образуваното дисциплинарно производство със заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г.

На 18.10.2022 г. дисциплинарно разследващия орган /Д./ е изготвил Обобщена справка, рег. № 11432/18.10.2022 г., в която са отразени документите, приобщени към дисциплинарното производство и направените въз основа на тях изводи. В справката е посочено, че служебните взаимоотношения между осъдения Е. Й. и инспектор Н. в затвора в [населено място] са на основание заповед № Л-41/26.01.2021 г. на началника на затвора в гр. С. за разпределение по групи на инспекторите /СДВР/ в затвора в [населено място]. Съгласно т. 1.4 от заповедта, инспектор Д. Н. замества при отсъствие инспектор Л. М. - инспектор /СДВР/ на настанените в 4-та група (СБАЛЛС, М. - Отделението за лишени от свобода с висока степен на обществена опасност, страдащи от наркомания, психически разстройства или уязвими лица с оглед тяхната безопасност на територията на СБАЛЛС към затвора в [населено място]). Със заповед № 17/17.01.2022 г. на началника на затвора [населено място], по предложение на инспектор Д. Л. Н., на основание чл. 98, ал. 1, г. 1 от ЗИНЗС, лишеният от свобода Е. Й. е награден с писмена похвала. Съгласно Правилата за прилагане на системата за оценка на риска от рецидив и вреди при лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода в пенитенциарните заведения /затвори и поправителни домове/ на ГД ИН към МП на 19.12.2019 г. е изготвен първоначален доклад за осъдения Й.. Регистриран е

висок риск от рецидив - 93 т. и висок риск от вреди. Първоначалният план на присъдата е от 18.03.2020 г. за срок от 1 година. Следващата оценка на лицето е направена едва на 22.02.2022 г., ката инспектор Н. е намалила точките на риска от рецидив със точки в областите отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение, емоционални проблеми, междуличностни проблеми и умения за мислене. Рискът от вреди също е снижен. На 22.02.2022 г. направено и препланиране на присъдата за срок от 1 година.

Впоследствие в справката е отразено, че от приобщената кореспонденция между инспектор Д. Н. и осъдения Й. е установено, че доброволно предадените от лишения от свобода 4 броя писма с поезия и текст, адресиран към осъденото лице, са саморъчно написани от служителката и са предназначени за него. Прието е, че комуникацията следва да бъде смятана за нерегламентирана, тъй като дори и служителката да е имала за цел корекционна работа с лишения от свобода, то същата е трябвало да бъде отбелязвана в докладите на лишения от свобода. Другият вид комуникация между служителката Н. и лишения от свобода, приобщена към преписката, от която се установяват нерегламентираните контакти, е чрез мобилното приложение „М.“, което е приложение на „FACEBOOK“ (по настоящем М.). До въпросната комуникация се стига посредством изнет мобилен телефон с марка „LG“ - златист на цвят, който е изнет с протокол за изземване № 1013/01.09.2022 г. по описа на затвора [населено място]. Прието е, че комуникацията между тях е осъществявана в периода от 16.05.2022 г., 22.17 ч. до 23.05.2022 г., 14.31 ч. включително, когато лишеният от свобода е бил във временно прекъсване на наказанието „лишаване от свобода“ по медицински причини и когато е бил извън територията на затвора [населено място] и приключва със завръщането на осъденото лице в затвора в [населено място] на 23.05.2022 г. в 14.47 ч., видно от водения регистър в затвора в [населено място] и приложен към материалите по производството.

В справката са отразени обстоятелства от разговорите, които започват със съобщения, от които става ясно, че служителката Д. Н. знае кое е лицето, което й пише, в комуникация между тях не се пита „кой си?“, „кой ми пише?“, „от къде ми знаеш профила?“ и т.н. Прието е, че от частта става ясно, че служителката е наясно с отговорността, която носи и последиците от подобен род взаимоотношения и е написала на лишения от свобода Е. Й. „Нали знаеш, че един сигнал за тази кореспонденция и ще ме съсипят?“, и въпреки това не е докладвала на прекия си ръководител за осъществения контакт с нея от страна на лишен от свобода от затвора [населено място]. Напротив, тя му е писала „Ти смятам, че не би допуснал да се разбере“. След това комуникацията между тях протича активно и се вижда, че притесненията на служителката Д. Н. изчезват.

Посочено е, че Н. е нарушила разпоредбите на чл. 3, т. 5, т. 6 и т. 7 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН, чл. 10, чл. 42, т. 2, 3 и 4 и чл. 57 от кодекса, като безспорно е осъществила нерегламентиран извън служебен контакт с лишен от свобода, за което не е докладвала на прекия си ръководител и същите са преминали в лични интимни взаимоотношения; видно от чата и от обясненията на осъдения взаимоотношенията й са станали достойние на служители; въз основа на вменените й служебни задължения е намален риска от рецидив на лишения от свобода в зони, за които в периода лицето все още не е доказало постигната промяна и в следствие показва, че не е, както и е снижен риска от вреди. Всички тези аспекти кореспондират с последващо облекчаване на правния му статус,

липса на обективност и привилегирован отношение от нейна страна спрямо Й..

В заключение е прието, че в периода от 22.17 ч. на 16.05.2022 г., до 14.31 ч. на 23.05.2022 г., чрез използване на служебното си положение - в качеството ѝ на инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа) в затвора в [населено място], както и чрез профил в социални мрежи, Н. е поддържала неформални и извънслужебни взаимоотношения с лишения от свобода Е. Й. Й., като е споделяла с него за личния си живот - излизането ѝ в отпуск, смяната на личен лекар, коя детска градина посещават децата ѝ, преглеждала му е затворническото досие и е коментирала с него информацията не в качеството ѝ на негов инспектор социална дейност и възпитателна работа, срещала се е с него, уговаряла се е и е била на почивка - на море с него, коментирала е с осъденото лице служители на затвора в [населено място] и др. Взаимоотношенията ѝ са извънслужебни и интимни, и са станали достояние на служители от ГДИН и териториалните ѝ служби. Налице е и хипотезата, срещите да са станали достояние и на лишени от свобода в спалното помещение, както и в самия затвор, така и на обществото /при срещите в дома ѝ, както и пред детската градина на децата ѝ, видно от чатове и даденото от лишения от свобода сведение приложено към дисциплинарното производство/. Въз основа на възложените ѝ служебни задължения, на осъдения е намален риска от рецидив в зони, за които в периода лицето все още не е доказало постигната промяна и в следствие показва, че не е, както и е снижен риска от вреди. Всички тези аспекти кореспондират с последващо облекчаване на правния му статус. Поведението ѝ следва да се квалифицира като несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, както ѝ като злоупотреба с доверието на органа по назначаването ѝ. В случая злоупотребата с доверие е осъществена след като ѝ е възложено изпълнението на определени функции и задачи на инспектор (социална дейност и възпитателна работа) в затвора [населено място], а Н. преднамерено и неправомерно се е възползвала от служебното си положение, с което е накърнила доверието на органа по назначаването. От събраните писмени доказателства /извлечения от кореспонденцията в социална мрежа, обясненията на лишения от свобода/ по безспорен и категоричен начин се установяват съзнателното ѝ поведение обективизирано в нерегламентирани и непрофесионални контакти с лишен от свобода.

Посочено е, че с действията си, жалбоподателката е нарушила чл. 16, изречение първо – „държавният служител не допуска на работното си място поведение, несъвместимо с добрите нрави“, чл. 21 - „държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия“ и чл. 42, т. 2, т. 3 и т. 4 - „в отношенията си с гражданите, задържаните и осъдени лица държавния служител: 2) Не допуска дискриминация или привилегировано отношение; 3) Не показва лично отношение; 4) Се придържа стриктно към правилата за професионална тайна“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН към МП, с който сте се е запознала на 05.06.2017 г., видно от положения подпис върху декларацията.

Прието е, че извършеното от Н. е нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 8 – „злоупотреба с власт или доверие“ и т. 13 - „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“ от ЗМВР, се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“.

С Обобщената справка е предложено спрямо инспектор Д. Н. да бъде реализирана дисциплинарна отговорност за тежко нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 от ЗМВР, за което да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

На 25.10.2022 г. в 11.45 ч. е връчена покана рег. № 11589/24.10.2022 г. на Н. за запознаване с изготвената обобщена справка.

Жалбоподателката се е запознала с изготвената Обобщена справка № рег. № 11432/18.10.2022 г. на 25.10.2022 г. в 12.20 ч., като собственоръчно е записала, че е информирана, че в срок до 24 ч. може да депозира писмени обяснения по случая.

В протокол, рег. № 11742/26.10.2022 г., изготвен от служители в ГДИН, е посочено, че до 26.10.2022 г., 13.10 ч., не са постъпвали писмени обяснения или възражения от инспектор Н..

На 26.10.2022 г. е изготвено от Д. становище по чл. 207, ал. 12 от ЗМВР с рег. № 11749/26.10.2022 г., адресирано до министъра на правосъдието, в което е посочено, че в хода на дисциплинарното производство, инспектор Н. не се е възползвала от правото си да представи писмени обяснения и да направи възражения, въпреки, че е поканена за това. Посочено е, че с действията си, Н. е нарушила разпоредби от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН. Извършеното е морално укоримо и се оценява като несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в ГДИН и се създават предпоставки за уронване престижа на ГДИН пред обществото, създават са негативни настроения към служителите на Дирекцията, което реално води до намаляване и загубване на доверието към институцията. Предвид на това, Д. поддържа изложеното в Обобщената справка и е счетено, че е налице основание за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо Д. Н..

С писмо, рег. № 11909/31.10.2022 г., Д. е уведомил министъра на правосъдието, че дисциплинарното производство е приключено и материалите по него са изпратени, ведно с покана до служителя за представяне на писмени обяснения.

На 03.11.2022 г. с рег. № 92-15-371/03.11.2022 г. до инспектор Н. е изпратена покана за даване на писмени обяснения, в която са изложени всички факти и обстоятелства свързани с извършената проверка от Д., както и заключенията направени с Обобщената справка. Поканата е връчена на жалбоподателката на 07.11.2022 г. в 09.15 ч. С поканата е предоставен 3 дневен срок, в който лицето може да предостави писмени обяснения, както и да отговори на следните въпроси:

- Запозната ли е с разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и териториалните ѝ служби?

- Счита ли, че извършеното от нея е съвместимо с Етичния кодекс за поведение на държавните служители?

- Запозната ли е с правомощията си, както и да взема решения, в съответствие с тези правомощия?

- Проявявала ли е по-специално отношение спрямо лишения от свобода Е. Й. Й.?

В Протокол рег. № 5819/10.11.2022 г., изготвен от служители в ГДИН, е посочено, че не са постъпвали до 10.11.2022 г., 9.30 ч. обяснения или възражения от инсп. Н..

Със заявление вх. № 5909/15.11.2022 г. до главния директор на ГДИН, Д. Н. е поискала, във вр. с образуваното дисциплинарно производство и с оглед безпристрастното му приключване, да бъде преместена в ЗО ЗТ „К.“. Върху заявлението е положена резолюция с дата 15.11.2022 г. на началника на затвора, с

която не е дадено съгласие.

С писмо рег. № 12926/10.11.2022 г. на началник сектор ОУЧР, Н. е уведомена, че искането и за преместване не е удовлетворено.

Въз основа на тези данни е издадена заповед № ЧР-03-80/16.11.2022 г. на министъра на правосъдието. В оспорената заповед, административния орган приема констатациите от Обобщена справка рег. № 11432/18.10.2022 г. В заповедта е посочено, че от Справката се установяват множество нарушения, че в периода от 22.17 ч. на 16.05.2022 г., до 14.31 ч. на 23.05.2022 г., чрез използване на служебното си положение - инспектор Д. Л. Н., в качеството ѝ на инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа) в затвора в [населено място], както и чрез профил в социални мрежи е поддържала неформални и извънслужебни взаимоотношения с лишения от свобода Е. Й. Й., като е споделяла с него за личния си живот, излизането ѝ в отпуск, смяната на личен лекар, коя детска градина посещават децата ѝ, преглеждала е затворническото му досие и е коментирала с него информацията не в качеството ѝ на негов инспектор социална дейност и възпитателна работа, срещала се е с него, уговаряла се е и е била на почивка - на море с него, коментирала е с осъденото лице служители на затвора в [населено място]. Взаимоотношенията им са извънслужебни и интимни, и са станали достояние на служители от ГДИН и териториалните ѝ служби.

В заповедта са възприети и преповторени констатациите от Обобщена справка, рег. № 11432/18.10.2022 г. относно наличието на поведение от страна на Н., което следва да се квалифицира като несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, както ѝ като злоупотреба с доверието на органа по назначаването ѝ. В случая злоупотребата с доверие е осъществена след като на инспектор Н. е възложено изпълнението на определени функции и задачи на инспектор (социална дейност и възпитателна работа) в затвора [населено място] I-ва категория, а служителката преднамерено и неправомерно се е възползвала от служебното си положение, с което е накърнила доверието на органа по назначаването. В мотивите на заповедта е посочено още, че поведението на служителката несъмнено следва да се квалифицира като злоупотреба с власт или доверие, представляващо тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, тъй като действията на служителката не са в изпълнение на професионалните ѝ функции и отговорности на инспектор СДВР, а са насочени към използване на властта, произтичаща от заеманата от него държавна служба за лични цели.

В заключение се сочи, че с действията си инспектор Д. Н. е нарушила чл. 16, изречение първо - „държавният служител не допуска на работното си място поведение, несъвместимо с добрите нрави“, чл. 21 - „държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия “ и чл. 42 т. 2, т. 3 и т. 4 - „в отношенията си с гражданите, задържаните и осъдени лица държавния служител: 2) Не допуска дискриминация или привилегировано отношение; 3) Не показва лично отношение; 4) Се придържа стриктно към правилата за професионална тайна“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, с който се е запознала на 05.06.2017 г. видно от положения подпис върху декларацията. Отражено е, че извършеното от инспектор Д. Н. е нарушение на служебната дисциплина по смисъла

на чл. 194, ал. 2, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 8 - злоупотреба с власт или доверие“ и т. 13 - „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“ от ЗМВР, се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Министъра на правосъдието е квалифицирал деянията на жалбоподателката като нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, за които на основание чл. 203, ал. 1, т. 8 от ЗМВР – „злоупотреба с власт или доверие“ и т. 13 - „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, чл. 204, т. 1 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 21.11.2022 г.

Жалбата е подадена на 05.12.2022 г.

По делото се събраха гласни доказателства, като бяха разпитани като свидетели Л. Г. А. – майка на жалбоподателя и Е. Й. Й. – лишен от свобода, в затвора С..

От показанията на свидетеля А. се установява, че живее заедно с Д. Н. от края на 2020 г., в едно домакинство. Дъщеря ѝ споделя лични неща с нея. В началото на 2021 г. се върнала на работа в затвора след майчинство. Не е споделяла да има лични отношения с лица лишени от свобода. Не ѝ е направило впечатление да има специални отношения с тях. Били планивали да ходят на море в Гърция с колеги. Но това не се случи, защото дъщеря ѝ се чувстваше изолирана и притеснена. Имала конфликт между колегите. Усещала, че се случва нещо, но не знаела защо колегите се дистанцират. През 2022 г. ходила на море с нея и децата, два пъти, през м. май и м. септември. На морето били сами, не се е срещала с никой, не я е посещавал никой. Не знае дъщеря ѝ да е водила кореспонденция през социалните мрежи с лишен от свобода. Т. нещо не ѝ е известно.

Свидетелят Й. заявява, че познава Д. Н. от 2021 г., м.януари от Затвора [населено място]. Към момента няма отношения с нея. Тя била инспекторка в затвора, били в служебни взаимоотношения с нея. Срещали са се ежедневно откакто е станала инспектор. Отношенията им били всякакви. Възприемал я като по-близка от останалите служители на затвора. Имало прекъсване на наказанието му миналата година, два пъти за периода по месец или два. Общували са извънслужебно с Н. чрез интернет. В затвора имат мобилни телефони, но знае, че е забранено. Най-различни теми на разговор имали, предимно лични. Той пръв осъществил връзка с нея във фейсбук. Виждал се е с нея по време на прекъсване на наказанието. Срещите били от 16 до 27.05. Срещали са се пред тях и извън нейното жилище. Взаимно искали среща. Тя му казала къде живее.

От разпита се установява също така, че имал няколко телефона по време на престоя си в затвора. От един телефон общувал с Н.. Заявявал е, че е давал пари на жалбоподателката, не е казвал за какво са. Трябвало да го изкарат предсрочно, а тя да му съдейства за това. Тези неща се случили много бързо - свалили го от 4 на 2 етаж, направили го болногледач, после се сменили инспекторите и го спряли от работа. Той решил да ѝ даде пари, давал е и на много други служители. Взимал ги от родителите му, пращали му ги по сметки. Парите се пращат от друго лице по сметка. Изкарали го на първия ден. Към края на 2021 г. започнал да работи като болногледач, 8-10 месеца работел. Влезли на претърсване в килията, при което били намерени у него два телефона. На другото претърсване били намерени още два и бил принуден да отвори

единия. Били намерени чатове с инспекторки. Не само с Д. Н. били чатовете, общувал е и с други. Н. отговаряла за него като инспектор. Предния отряден се пенсионира и тя застъпила от есента на 2021 г. По-близки станали като тя станала пряк началник на групата през пролетта на 2022 г. Бил по-агресивен, имал проблеми с нервите. Н. го изслушвала и му е помагала. Според него тя се е държала много добре с него. С другите не знае как се е държала, не са я обсъждали. Прекъсване на присъдата имал по здравословни причини, излязъл за операция, която така и не е осъществена. Когато бил в 12 група, е бил заедно с други лишени от свобода в една килия. Не са ползвани неговите телефони от тях. Златистия телефон бил LG. Отключил го с пин код. Ф. бил достъпен без парола през телефона. С други служители също е имал лични отношения. Имал е интимни отношения с Д. Н. по време на прекъсване на наказанието. Не бил непрекъснато в болница. След като намерили телефоните е бил наказан и го изпратили в Л.. Не е коментирал със служителите на ГДИН какво да говори. В Л. му казали, че нищо му няма, само, че е по-агресивен. Държали го 14 дни и го изпратили пак в Затвора С..

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССТГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № ЧР-03-80/16.11.2022 г., издадена от министъра на правосъдието, с която на Д. Л. Н. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното й правоотношение с ответника, за нарушение на служебната дисциплина, по чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 ЗМВР – злоупотреба с власт и доверие и деяния, несъвместими с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателката е адресат на процесната заповед, поради което с акта са засегнати нейни права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите

правономощия по чл. 10, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС – министър на правосъдието, при спазване на установената от закона писмена форма, съдържа предписаните реквизити, като не са извършени съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочен е издателят на заповедта, направените констатации от проверката на Д., какво е установил органа от фактическа и правна страна и в крайна сметка какво е разпоредено, т.е. съдържа диспозитив. Изложени са фактическите и правни основания за издаването.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал.2 ЗИНЗС, за държавните служители по ал.1, т.1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в ЗМВР, доколкото в този закон не е предвидено друго. Безспорно длъжността, която жалбоподателя изпълнява – инспектор СДВР, попада в обхвата на чл. 19, ал.1, т.1 ЗИНЗС, тъй като пряко осъществява дейности по изпълнение на наказанията, като отговаря за социалната дейност и възпитателните работи на лишените от свобода. В този смисъл неоснователно е възражението на жалбоподателя за неприложимост на ЗМВР относно налагане на дисциплинарното наказание, което се оспорва.

Според разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдът счита, че процесната заповед е издадена в съответствие с цитираната разпоредба, посочени са доказателствата, въз основа на които е установено нарушението. Дори и да не е с пълно съдържание на мотиви, съобразно съдебната практика, излагането на мотиви в друг документ, създаден от друг орган преди издаването на обжалвания административен акт се прилага и не противоречи на закона, съобразно ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Изискването е, органът издал акта, да се позове на този предхождащ документ, а именно това е станало, с цитирането в оспорената заповед на становище и обобщена справка. Съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата”. В случая, дисциплинарно наказващият орган е посочил, че няма друго налагано дисциплинарно наказание. Налице са данни за цялостна оценка за служебната дейност на жалбоподателката, цялостното поведение и наличието на награда. Наложено е едно общо наказание за двете дисциплинарни нарушения – уволнение.

Съобразно нормата на чл. 207, ал .1, т. 1 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 15 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице от състава на министерството - за държавните служители на висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на изпълнителски длъжности. Заповедта е връчена на наказаниа служител. Дисциплинарно-наказващият орган не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на заповедта, като е спазена процедурата по чл. 207 от ЗМВР, определен е дисциплинарно разследващ орган, който е извършил всички процедурни действия по установяване на дисциплинарното нарушение, определен е срока, в който следва да се извърши проверката. А заповедта

е връчена на служителя.

Съгласно чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Съгласно ал. 3 от същата норма сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Откриването на дисциплинарното нарушение е станало на 18.10.2022 г., на която дата е изготвена Обобщена справка рег. № 11432/18.10.2022 г. В същата справка, изготвена от Д., се съдържат достатъчно данни, по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Именно на тази дата – 18.10.2022 г. са станали известни всички факти по отношение на извършителя и на извършеното дисциплинарно нарушение, и е започнал да тече срокът за налагане на дисциплинарно наказание, т.е. заповедта издадена на 16.11.2022 г. е в съответствие с разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ЗМВР.

Не е допуснато и нарушение на нормата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Тук алтернативно са посочени два начина, а именно – да изслуша или да приеме писмени обяснения. На Н. са връчени покани за даване на писмени обяснения за всяко едно от докладна записка, становищата и обобщената справка, като същата не е депозирала писмени обяснения. Обсъдени са всички сведения и обяснения от свидетеля Й., като изрично е посочено, кои се приемат за достоверни и кои не се кредитират. Държавният служител е запознат със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка, като същевременно не се е възползвал от правата си по ал. 8. Дисциплинарно разследващият орган е приключил дисциплинарното производство в определения му срок, като е изготвил становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като с това е спазено и изискването на ал. 12 от цитираната разпоредба на чл. 206 от ЗМВР.

Настоящият съдебен състав не споделя наведените с жалбата доводи за нарушаване на процедурата, а именно, че не е посочена разпоредбата по отношение на непредставяне на събраните доказателства от Д., непосочване на нормата относима за компетентността на министъра на правосъдието, неизлагане на фактически и прави основания и липса на мотиви. Съществено е такова нарушение на административнопроизводствените правила, което поставя под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай. Жалбоподателката е подала пред надлежния орган жалбата си против издадената заповед. Пред съда е могла да ангажира доказателства за защита на интересите си. Всички доказателства и възражения, които жалбоподателката е могла да представи и изложи пред административния орган, е могла да представи и изложи и пред съда, без по този начин да бъде злепоставен интереса ѝ. На Н. е предоставяна възможност да представя писмени обяснения и възражения във всеки етап от дисциплинарното производство, но тя не се е възползвала от тази възможност. Не е нарушено правото на жалбоподателя на участието в административното производство по издаване на заповедта, а от там и правото му на защита. Въз основа на цялата административна

преписка може да се проследи, както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират нейната отмяна само на това основание, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Правният спор се свежда до материалната законосъобразност на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, поради следното. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ.

В мотивите на заповедта е посочено, че наказанието се налага за нарушение на служебната дисциплина по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. Съгласно посочената разпоредба, дисциплинарни нарушения са неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Тази правна норма е обвързана с разписаното в чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 от ЗМВР. Съгласно цитираните норми, тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение" са: т. 8, злоупотреба с власт или доверие и т. 13, деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Посочено, че с поведението си, Н. е нарушила основни принципи и разпоредби на Етичния кодекс, а именно чл. 3, т. 5, 6 и 7, както и на чл. 42, т. 2, т. 3 и т. 4. Т.е. цитиран е и нарушеният подзаконов нормативен акт - Етичен кодекс, като е посочено, че е нарушила основни принципи за поведение, при които се осъществява дейността на държавните служители в ГДО и ГДИН, разписани в чл. 3, т. 5 – честност - добросъвестно, прямо и откровено поведение при изпълнение на служебните задължения, което не допуска зависимост или друга обвързаност с външни лица и организации, която би могла да повлияе на изпълнението им, т. 6 - почтеност - морално и благоприлично/пристойно поведение, основано на етичните правила за поведение, при вземане на решения или упражняване на правомощия, като не приема материални или нематериални облаги независимо от естеството им, които не му се следват и могат да поставят под съмнение неговата независимост и безпристрастност, т. 7 - безпристрастност - точно, обективно и непредубедено изпълнение на служебните задължения, като създава условия за равнопоставеност между гражданите при упражняване на своите правомощия и избягва поведение, което може да се възприеме като привилегироване, предразположеност или предубеденост.

Настоящият съдебен състав намира за доказано извършеното от Н. дисциплинарно нарушение, покриващо разписаното в посочените по-горе разпоредби на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, вр. чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 от ЗМВР, както и се констатира нарушение на основни принципи и разпоредби на Етичния кодекс, а именно чл. 3, т. 5, 6 и 7, както и на чл. 42, т. 2, т. 3 и т. 4. От доказателствата по делото се установява, че с действията, Н. е нарушила и чл. 16, изр. първо от Етичния кодекс, а именно, че

държавният служител не допуска на работното си място поведение, несъвместимо с добрите нрави, както и чл. 21 от същия кодекс - държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия. Тези разпоредби са пряко обвързани с другата група нарушени разпоредби на Етичния кодекс, а именно тези на чл. 42, т. 2, т. 3 и т. 4, съобразно които, в отношенията си с гражданите, задържаните и осъдените лица държавният служител не допуска дискриминация или привилегировано отношение, не показва лично отношение и се придържа стриктно към правилата за професионална тайна.

Съдът намира за доказано, че в периода от 22.17 ч. на 16.05.2022 г., до 14.31 ч. на 23.05.2022 г., чрез използване на служебното си положение - инспектор Д. Л. Н., в качеството ѝ на инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа) в затвора в [населено място] I-ва категория, както и чрез профил в социални мрежи е поддържала неформални и извънслужебни взаимоотношения с лишения от свобода Е. Й. Й., като е споделяла с него за личния си живот - излизането ѝ в отпуск, смяната на личен лекар, коя детска градина посещават децата ѝ, преглеждала е затворническото му досие и е коментирала с него информацията не в качеството ѝ на негов инспектор социална дейност и възпитателна работа, срещала се е с него, уговаряла се е и е била на почивка - на море с него, коментирала е с осъденото лице служители на затвора в [населено място], I-ва категория и др. Тези действия, които са извънслужебни и интимни, са станали достояние на служители на ГДИН, териториалните ѝ служби и други лишени от свобода.

Освен това доказано е и, че въз основа на възложените ѝ служебни задължения, на лишения от свобода е намален риска от рецидив в зони, за които в периода лицето все още не е доказало постигната промяна и впоследствие е показал, че не е, както и че е снижен риска от вреди, като тези действия от нейна страна кореспондират с последващо облекчаване на правния му статус.

Това поведение на служителя, покриващо критериите за дисциплинарно нарушение по конкретно посочени норми, се установява от целия събран по делото доказателствен материал, и най-вече от разпечатката на кореспонденцията между жалбоподателя и лишения от свобода. Не може да не се отдаде необходимата доказателствена стойност на представените разпечатки от водената между двамата кореспонденция по М., която кореспонденция е свалена на хартиен носител посредством иззет от лишения от свобода мобилен телефон с марка "LG" - златист на цвят, който е иззет с протокол за изземване № 1013/01.09.2022 г. по описа на затвора [населено място], както и самият той е отключил екрана на телефона, чрез въвеждане на пин код, което също се установява от доказателствата по преписката. дори да се игнорират дадените от Й. писмени сведения по преписката, както и разпита му в съдебно заседание, останалия доказателствен материал, събран по делото сочи, че посоченото в заповедта дисциплинарно нарушение е извършено от Н., както и дори, че тя е осъзнавала сериозността на постъпката си и въпреки това е продължила нерегламентираните лични и интимни контакти с лишения от свобода. Освен това, съдът счита, че не са налице основания за игнориране на дадените от Й. писмени показания, както и свидетелските такива, дадени в съдебно заседание. Това е така, тъй като макар и с арогантно поведение, неосъзнаващ тежестта изобщо на извършените от него престъпления и безкритично приемащ извършеното, както в конкретния случай, така и по отношение на извършените престъпления, за които е осъден и извършените

нарушения на правилата в затвора, показанията му кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал. Същите не бяха противоречи, нито вътрешно, нито пък противоречаха на дадените вече сведения по преписката. Още повече, че се подкрепят и от иззетите чатове между него и Н.. В този смисъл, съдът приема за доказано извършеното от Н. дисциплинарно нарушение, дало основание на органа за налагане на наказание уволнение.

Това е така, тъй като поведението на инспектор Н. правилно е квалифицирано като несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, както и като злоупотреба с доверието на органа по назначаването ѝ. Правилно е установено също така, че в случая злоупотребата с доверие е осъществена след като на инспектор Н. е възложено изпълнението на определени функции и задачи на инспектор (социална дейност и възпитателна работа) в затвора [населено място], а служителката преднамерено и неправомерно се възползвала от служебното си положение, с което е накърнила доверието на органа по назначаването. В случая се наблюдава напълно съзнателно поведение на жалбоподателката обективизирано в нерегламентирани и непрофесионални контакти с лишен от свобода, възникнали в качеството ѝ на инспектор, с насоченост социална дейност и възпитателна работа. Проведената комуникация в социалните мрежи с лишен от свобода, за когото е абсолютно забранено да притежава мобилен телефон, осъзнавайки този факт, изцяло говори за злоупотреба с доверието на органа по назначаване и това поведение е изцяло в разрез с възпитателната и социална дейност.

С действията си, безспорно Н. е злоупотребила с власт и доверие и е нарушила основни принципи от Етичния кодекс, с което служителят е нарушил посочените разпоредби на Етичен кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН към министъра на правосъдието, утвърден с МЗ № ЛС-04-4/02.01.2018 г. С поведението си Н. е формирала негативен облик за ГДИН, като е уронила престижа на службата, като неспазването на разпоредбите от Етичния кодекс, се е отразило негативно върху авторитета на ГДИН и има за последица намаляване или загуба на обществено доверие в институцията. Всички тези обстоятелства се потвърждават в обясненията на свидетеля Й..

От изложеното дотук ясно личи, че се касае за действия, които са абсолютно неприемливи за служител на ГДИН, който би следвало да е пример за обществото и гарант за спазването на установения законов ред. Всички тези факти са посочени в заповедта. Налице е нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и чл. 3, т. 5, 6 и 7, чл. 16, изр. първо, чл. 21, чл. 42, т. 2, т. 3 и т. 4 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН към министъра на правосъдието, утвърден с МЗ № ЛС-04-4/02.01.2018 г. Изложеното обуславя неоснователност на основните доводи на жалбоподателя за липса на единство между фактическа обстановка и правно основание на заповедта, както и че не е посочено на какви доказателства се основава твърдението за извършеното нарушение.

Жалбоподателката прави опит да обоснове своята теза за неправилност на обжалваната заповед, като игнорира събраните по делото доказателства, включително и свидетелските показания, от които ясно личат нейните действия. Правилно е прието от Д., че извършеното деяние е несъвместимо със службата в ГДИН, с което се уронва и престижа на службата, като е посочено като материалноправно основание за налагане на дисциплинарното наказание разпоредбата на чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 от ЗМВР. Първата норма на т. 8 предвижда наличието на предпоставка - злоупотреба с

власт или доверие. Злоупотребата с доверие е осъществена след като на инспектор Н. е възложено изпълнението на определени функции и задачи на инспектор (социална дейност и възпитателна работа) в затвора [населено място], а служителката преднамерено и неправомерно се е възползвала от служебното си положение, с което е накарнала доверието на органа по назначаването. Втората норма на т. 13 предвижда наличието на две кумулативни предпоставки – деянието да е несъвместимо с етичните правила за поведение на служителите в МВР и същото да уронва престижа на службата. Съзнателното поведение на инспектор Н., обективирано в нередламентиранни и непрофесионални контакти с лишен от свобода, възникнали в качеството ѝ на инспектор (социална дейност и възпитателна работа) е поведението, което е несъвместимо с етичните правила и същото, ставайки достояние на служители и лишени от свобода, а и не само, уронва престижа на службата.

Съдът съобрази, че на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание за деяние, несъвместимо с етичните правила, уронващо престижа на службата. Служителят без никакво съмнение е уронил престижа на държавната служба, тъй като деянието е станало достояние на неопределен кръг лица и те са си създали определени нагласи за служителя и дейността на ГДИН. Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 от ЗМВР дисциплинарно наказание "уволнение" се налага за тежко нарушение на служебната дисциплина, а именно деяния, свързани със злоупотреба с власт или доверие, както и несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Цитираната правна норма е относима и кореспондира с вмененото дисциплинарно нарушение.

Следователно не е налице твърдяната от жалбоподателката незаконосъобразност.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че административният орган е постановил процесуално и материално законосъобразна заповед, която следва да се потвърди. По тези съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът, чрез юр. Д., претендира присъждане на разноски по делото, които се дължат предвид изхода на спора. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Л. Н., срещу Заповед № ЧР-03-80/16.11.2022 г. на министъра на правосъдието, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното ѝ правоотношение с ответника, за

нарушение на служебната дисциплина, по чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 13 от ЗМВР – злоупотреба с власт и доверие и деяния, несъвместими с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

ОСЪЖДА Д. Л. Н., с ЕГН [ЕГН], **ДА ЗАПЛАТИ** на Министерство на правосъдието сумата от 100 лв., направени по делото разноски за юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: